

Ball de Sant Miquel i Diables — Santa Tecla 1987

LLUCIFER

El nostre «Ball de Diables»
ja ha tornat al carrer
per dir-vos les veritats
d'aquest món tan mentider.
Jo sóc el gran Llucifer,
que de l'infern ha vingut
per poder-vos demostrar
que sóc el més gran banyut.
Deixeu-me dir quatre coses
que tinc en aquests papers.
Tranquils, de seguida acabo,
impacients castellers!
Poques vegades ignoro,
en el meu curt parlament,
esmentar les pallassades
que es fan a l'Ajuntament.
Pobres nois, els sociates,
van perdre la majoria
i ja no poden manegar
la nostra tresoreria.
Ara han de compartir
els poders municipals
amb els dretans convergents.
Federals, nacionals?
Tant me fot de quin peu calcen:
el que em fa rebentar d'ira
és veure transformar els Plens
en espectacles de fira.
Però no tot és desconsol
en aquesta gran ciutat.
Gràcies als arqueòlegs
trobem el nostre passat.
Ara es recupera el Circ
i reconec que m'excito;
com es poden carregar
el prehistòric «Bar Pepito»?
Jo sóc el rei dels borratxos
i us juro que són culpables
el Dupré i l'Andrea Bruno.
Els són els grans responsables
d'aquesta destrucció.
En fi, el disgust és «ganso»

i el que està més emprenyat
és l'insigne Carles Manso.
Personatge singular
que d'on menys t'ho esperes, surt:
barba negra, desgarbat,
camisa i pantaló curt.
Deixeu-me ara acabar la gatzara
comentant la gran parida
que als directius del Gimnàstic
els costà un ull de la cara.
Van organitzar una festa
amb els dos pits més folklòrics.
Van i porten la Jurado;
resultat: deutes històrics!
Fins aquí el meu discurs,
benvolguts conciutadans.
Retrobem-nos l'any que ve.
Si voleu veure'ns abans
no dubteu a visitar,
quan arribi el fred hivern,
la nostra càlida llar:
us espero a l'infern!
Tropes infernals,
que sonin ben fort els timbals!
Vinguin carretilles i trons
i salteu tots als nostres sons!

DIABLE I

Un cop més, i mai n'hi ha prou,
dediquem aquest versot
als ganxos poca-vergonyes
perquè han fet d'estaquirot.

Ja sé que ho porto a la sang,
per això sóc pela-canyes,
però aquest cop s'han passat
i a mi em fan créixer les banyes.

Com poden demanar ajut
al seu «Rei de les Espanyes»
perquè es queda sense aigua
el pantà de Riudecanyes?

Escolteu, reusencs podrits:
abans de plorar a un Borbó,
val més no sortir del poble:

morir de set és millor!

DIABLE II

Són les festes patronals
i aquest any és novetat
un ball tradicional
que uns quants sonats han muntat.

És el Ball d'En Serrallonga:
un grapat de nens i nenes
que ens volen fer competència
vestits de Curro Jiménez!

Ai, recony de bandolers!
Com podeu fer tant el ruc
amb aquesta pinta horterera
i una merda de trabuc!

DIABLE III

Hi ha una mena de jovent
que a mi em treu de polleguera.
És tota aquesta canalla
d'estètica tan horterera.

Tots el mateix uniforme:
Vespa, Raybans i Lacoste,
samarretes i wind-surf,
cabells curts i amb fixadors.

Són beneits i els diuen "pijos"
i es comporten com robots:
Jo els espavilaria
a cops de maça i calbots!

DIABLE IV

"Enlairem els nostres cors
esperonats per l'espurna
de l'ànima sadollada
de goig. Cerqueu l'Annapurna
i nosaltres, amatents,
com aquell qui el cel es guanya,
restem cofois i segurs
que assolireu la muntanya".

Això podrien ser versos
firmats per algun poeta
avesat a guanyar premis
i més aviat cultureta.

Doncs, ara, escolteu els meus;
potser no són tan perfectes,
però sí més entenedors
i amb les rimes ben correctes:

Us felicito, collons,
gent del Centre Excursionista,
perquè heu anat a l'Himalaia
i no pas a fer el turista!

I heu portat per tot el món,
com qui porta una corona,
el nom d'aquesta ciutat,
la ciutat de Tarragona!

DIABLE V

Des d'uns quants mesos ençà
tot déu està molt feliç
i el que alegra aquests babaus
a mi em porta desencís.

Barcelona és olímpica
i a mi em toca la pera:
es creuran que som a Espanya
tota la terra sencera!

DIABLE VI

Us prometo i us ben juro
que tinc els collons pelats
de coets, trons i bengales.
I tinc els cables cremats

de fer petar tanta pólvora
i tants petards infernals.
Però no suportó més
tots aquests gasos mortals

que hi ha a la perifèria
d'aquesta antiga ciutat.
Tant me fot si l'Enpetrol

va petar per atemptat

o simplement per descuit.
Prou contaminació,
prou fums fetals i nocturns
i prou de fer el cabró!

I totes les putes fàbriques
que les fotin al Sahara,
a les Hurdes o a Sibèria:
si convé a Guadalajara!

DIABLE VII

Sóc un diable modern
i flipo molt amb el fum.
Però està de moda l'aigua
i aquest any ha estat el «boom»

de tobogans i piscines.
Vaig anar a un parc aquàtic
amb la meva tovallola,
les ulleres i un pneumàtic.

Vaig i pujo dalt de tot
i començo la baixada.
Quatre-cents tres mastegots
i una banya esquinçada!

Quan arribo a la piscina
una gorda em talla el pas.
Damunt de l'hòstia tan grossa,
va la gorda i diu: "Què fas?".

La ignoro, i ensumo
una clàssica ferum.
Ai, collons, això me sona!
Ai, collons, això és pixum!

Maleeixo els parcs aquàtics:
em dedicaré al parxís!
Merda, guiris i fantasmes:
no són pas cap paradís!

DIABLESSA

Segur que ja em coneixeu:

mig puta, mig poetessa,
mal parlada i viciosa;
sí, sóc la Diablessa!

Me n'enfoto de beates
i de monges reprimides:
jo persegueixo cigales
i tant me foten les mides!

Així que no us estranyeu
si ara us confesso, donzelles,
que no hi ha refresc millor
que fer lluir les mamelles.

Visca la pornografia,
que és la millor medecina!
Visca el despilotament
i visca la Cicciolina!

L'ARCÀNGEL SANT MIQUEL

Jo sóc l'Arcàngel Sant Miquel
que del cel aquí us ha vingut
per matar tots aquests banyuts:
Ai, diables, quina vergonya
sentir com blasmeu Tarragona!
Prou ja d'aquestes indecències;
no us poseu amb els capellans
i estimeu petits, joves i grans.
Santa Tecla, nostra patrona,
acaba amb tots aquests diables
que són uns grans irresponsables.

Visca Tarragona!
Visca la Festa Major!